

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการผลิตและการจำหน่ายสับประคกระป๋องของกิจการที่มีการทำไร
สับประคเอง ในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ - ๒๕๒๐ ได้พบปัญหาที่สำคัญ ๆ พอสรุปได้ดังนี้

ก. ปัญหาเรื่องวัตถุดิบ (สับประค) นับว่าเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในค่านการผลิตได้แก่
ปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

๑. ปัญหาที่เกิดจากอุปทานของสับประคไม่เพียงพอและไม่สม่ำเสมอทั้งปี ทำให้
ขาดแคลนสับประคในบางฤดูกาล และมีสับประคมากเกินไปในบางฤดูกาล
๒. ปัญหาเกี่ยวกับราคาสับประคไม่คงที่
๓. ปัญหาเกี่ยวกับขนาดและคุณภาพของสับประคไม่เหมาะสมที่จะใช้ในการผลิต
สับประคกระป๋อง

ข. ปัญหาค้นทุนการผลิตสูง นอกจากปัญหาเรื่องวัตถุดิบ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ต้นทุน
การผลิตสูงแล้ว อุตสาหกรรมนี้ยังประสบปัญหาค้นอื่น ๆ ที่มีผลผลักดันให้ต้นทุนการผลิตสูง
ขึ้นไปอีก ปัจจัยที่สำคัญได้แก่

๑. ราคากระป๋องสูงชัน
๒. ค่าขนส่งสูงชัน
๓. ปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน
๔. ปัญหาเรื่องเงินทุน
๕. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้กำลังการผลิตของเครื่องจักรยังต่ำเกินไป ปัจจุบัน
ได้ใช้กำลังการผลิตประมาณ ๕๐ - ๖๐ % ของกำลังการผลิตเต็มที่เท่านั้น
๖. ปัญหาเกี่ยวกับการขาดการปรับปรุงกรรมวิธีในการผลิตให้มีประสิทธิภาพ
สูงขึ้นกว่าเดิม

ค. ปัญหาการจำหน่าย เนื่องจากความต้องการสัมปะระคระปองของโลกยังเพิ่มขึ้นได้อีกมาก และผู้ผลิตต่าง ๆ ยังไม่สามารถผลิตสัมปะระคระปองสนองความต้องการของประเทศผู้นำเข้าที่มีอยู่ได้ ดังนั้นปัญหาการหาตลาดหรือการหาลูกค้าของสินค้านี้จึงไม่ได้เป็นปัญหาสำคัญของการจำหน่ายสัมปะระคระปอง แต่ปัญหาอื่นที่ทำให้เกิดปัญหาการจำหน่ายสัมปะระคระปอง คือ

๑. การขาดความร่วมมือระหว่างผู้ส่งออกภายในประเทศ
๒. ปัญหาที่เกิดจากการว่างเรือสูงขึ้น
๓. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจนำเข้าของประเทศผู้นำเข้า
๔. ปัญหาที่เกิดจากการกำหนดโควตาของประเทศผู้นำเข้า
๕. ปัญหาการขาดข่าวสารและการวิจัยตลาดต่างประเทศ
๖. ปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานสัมปะระคระปอง และเครื่องหมายการค้า

ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาคouldกล่าวถึงโดยละเอียด ดังต่อไปนี้

ก. ปัญหาเรื่องวัตถุดิบ ได้แกปัญหาเกี่ยวกับสัมปะระคคที่ใช้ในการผลิต ซึ่งมีปัญหาสำคัญดังนี้คือ

๑. การขาดแคลนสัมปะระคในบางฤดูกาล และมีมากเกินไปในบางฤดูกาล

ในฤดูที่สัมปะระคออกผลจะมีสัมปะระคเกินความต้องการของโรงงาน โรงงานต้องทำการผลิตตลอด ๒๔ ชั่วโมง และต้องจ้างคนงานทำงานล่วงเวลา ซึ่งมีผลให้ค่าแรงงานและค่าล่วงเวลาเพิ่มมากขึ้น แต่นอกฤดูสัมปะระค โรงงานจะขาดแคลนสัมปะระคและต้องลดกำลังการผลิต หรือหยุดดำเนินการผลิตชั่วคราว ปัญหานี้ทำให้โรงงานใช้เครื่องจักรได้เต็มที่เพียง ๔ - ๕ เดือนต่อปี โดยมีกำลังการผลิตเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕๐ - ๖๐ ของกำลังการผลิตที่มีอยู่เท่านั้น ยิ่งไปกว่านั้นโรงงานในจังหวัดชลบุรี และจังหวัดลำปาง ยังขาดแคลนวัตถุดิบในฤดูสัมปะระคอีกด้วย โรงงานในสองจังหวัดนี้ต้องซื้อสัมปะระคจากจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยเสียค่าขนส่งประมาณ ๒๐๐ - ๔๕๐ บาทต่อตัน ทำให้

ต้นทุนการผลิตซึ่งสูงอยู่แล้วต้องเพิ่มสูงขึ้นไปอีก แม้ว่าในปัจจุบันโรงงานสับปะรดกระป๋องได้ขยายพื้นที่เพาะปลูกสับปะรดถึง ๔๒,๐๐๐ ไร่ แล้วก็ตาม แต่ยังไม่สามารถแก้ปัญหาการขาดแคลนสับปะรดที่จะมาป้อนโรงงานได้และการทำไร่สับปะรดของโรงงานเองยังก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนเงินทุนและเป็นหนี้สถาบันการเงินเพิ่มมากขึ้น ปัญหานี้เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้โรงงานสับปะรดกระป๋องหลายรายที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนแล้วไม่สามารถดำเนินการตามโครงการได้และได้ออนตัวไป เช่น บริษัท อุตสาหกรรมภูเขาไฟไทย จำกัด และ บริษัท อุตสาหกรรมอาหารเชียงใหม่ จำกัด เป็นต้น และแม้ว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้พยายามส่งเสริมให้ชาวไร่ปลูกสับปะรดมากขึ้นแต่ยังขาดการวางแผนที่ดีและไม่มีการประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้การขาดแคลนสับปะรดของโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋องยังมีอยู่

๒. ปัญหาราคาสับปะรดไม่คงที่ ปกติสับปะรดจะออกผลมากปีละสองครั้ง คือ ครั้งแรกในเดือน เมษายน - มิถุนายน และครั้งที่สองในเดือน ตุลาคม - ธันวาคม ในฤดูที่สับปะรดออกผลมาก ราคาจะต่ำเหลือประมาณ ๔๐๐ - ๖๐๐ บาทต่อกัน นอกจากสองช่วงนี้ราคาจะสูงขึ้นเป็นประมาณ ๑,๕๐๐ - ๒,๐๐๐ บาทต่อกัน ทั้งนี้เพราะสับปะรดมีไม่เพียงพอกับความต้องการของการบริโภคเป็นผลไม่สด และโรงงานไม่สามารถซื้อสับปะรดแข่งขันกับตลาดผลไม่สดได้ เนื่องจากราคาสับปะรดสดในตลาดผลไม่สดสามารถขึ้นลงได้ตลอดเวลาแต่ราคาขายของสับปะรดกระป๋องคงที่ ปัญหาราคาสับปะรดไม่คงที่นี้เป็นผลเสียอย่างมากต่อโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋อง เนื่องจากบางครั้งโรงงานได้ทำสัญญาขายสับปะรดกระป๋องล่วงหน้าไปแล้ว และเมื่อราคาสับปะรดสูงขึ้น ต้นทุนการผลิตย่อมสูงขึ้นตามไปด้วยจนอาจไม่คุ้มกับราคาขายสับปะรดกระป๋องที่ได้ขายล่วงหน้าไป และอาจทำให้กิจการผลิตสับปะรดกระป๋องขาดทุนได้ นอกจากนี้การที่ราคาสับปะรดไม่คงที่ซึ่งทำให้เกษตรกรผู้ปลูกสับปะรดเปลี่ยนไปปลูกพืชไร่อื่นแทน เป็นผลให้ปริมาณการปลูกสับปะรดลดลง จึงจะเห็นได้จากปี ๒๕๒๐ ชาวไร่นาหันไปปลูก มันสำปะหลัง และอ้อย มากขึ้น ราคาของมันสำปะหลังและอ้อยตกต่ำมากในปี ๒๕๒๑ ชาวไร่ผู้ปลูกพืชไร่ทั้งสองได้รับความเดือดร้อน ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างมากด้วย

๓. ปัญหาเกี่ยวกับขนาดและคุณภาพของสับปรด ปัจจุบันชาวโรเนียมปลูก สับปรดเพื่อขายในตลาดผลไม้สด ซึ่งต้องการผลสับปรดขนาดใหญ่ แต่สับปรดดังกล่าว ไม่เหมาะที่จะนำมาผลิตเป็นสับปรดกระป๋อง ทั้งนี้เพราะเมื่อนำมาเข้าเครื่องจักรผลิต สับปรดกระป๋องแล้วทำให้มีการสูญเสียมาก ผลสับปรดสำหรับบรรจุกระป๋องที่โรงงาน ต้องการมีลักษณะและคุณภาพดังนี้

ก) ขนาดผล น้ำหนักเฉลี่ยของผลที่หักจุกและก้านออกแล้วควรอยู่ ระหว่าง ๑.๕ - ๒.๕ กิโลกรัม

ข) ลักษณะผล ควรเป็นรูปทรงกระบอก เส้นผ่าศูนย์กลางส่วนหัว และท้ายผลใกล้เคียงกัน

ค) เส้นผ่าศูนย์กลางของผล วัดส่วนที่ใหญ่ที่สุด อยู่ระหว่าง ๔.๐ - ๖.๕ นิ้ว ช่วงที่เหมาะสมสำหรับขนาดกระป๋องขนาด ๓๐ ออนซ์ คือ เส้นผ่าศูนย์กลางของ ผล ๕.๒๕ - ๖.๕ นิ้ว และสำหรับกระป๋องขนาด ๒๐ ออนซ์ เส้นผ่าศูนย์กลางของผล ระหว่าง ๔.๒๕ - ๕.๒๕ นิ้ว

ง) เส้นผ่าศูนย์กลางของแกนกลาง วัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของแกนช่วงที่ เหมาะสมของขนาดกระป๋องขนาด ๒๐ ออนซ์ อยู่ระหว่าง ๑.๐๐ - ๑.๓๗๕ นิ้ว ช่วงที่ เหมาะสมสำหรับกระป๋องขนาด ๓๐ ออนซ์ คือ ๑.๑๘๗๕ - ๑.๓๗๕ นิ้ว

จ) ความลึกของตา ไม่ควรเกิน ๐.๕ นิ้ว

ฉ) เปอร์เซ็นต์น้ำตาล (องศาบริกซ์) ปกติประมาณ ๑๓ องศาบริกซ์ ถ้าผลสุกในฤดูหนาวประมาณ ๑๒ องศาบริกซ์ ถ้าผลสุกในฤดูร้อนประมาณ ๑๔ องศาบริกซ์

ช) ความเป็นกรดค้าง (PH) ไม่ควรเกิน ๓.๕ - ๔.๕

ซ) เปอร์เซ็นต์ความเป็นกรด อยู่ระหว่าง ๐.๓๕ - ๐.๖๕

ฌ) อัตราส่วนองศาบริกซ์ต่อเปอร์เซ็นต์กรด (Brix Acid Ratio) อยู่ระหว่าง ๒๐ - ๖๐

ฎ) ลักษณะเนื้อ ควรแข็ง แน่น ไม่มีโพรงอากาศ ไม่มีเส้น และ ไม่สุกเกินไป

ถึงแม้ว่าสับปรคจะมีขนาดและคุณภาพไม่ไคตามลักษณะที่กล่าวข้างต้น แต่โรงงานก็ยังมีรับซื้อเพื่อใช้ผลิตสับปรคกระป๋องอยู่ เนื่องจากโรงงานสับปรคกระป๋องยังขาดแคลนวัตถุดิบอีกมาก นอกจากนี้โรงงานยังพบสับปรคที่มีเนื้อดำ หรือเนื้อค่าน ซึ่งไม่สามารถใช้ผลิตสับปรคกระป๋องอีกควย ซึ่งต้นทุนการผลิตสับปรคกระป๋องจึงสูงยิ่งขึ้นไปอีก

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบ

ปัญหาเรื่องวัตถุดิบ (สับปรค) ทั้ง ๓ ข้อ เป็นปัญหาสืบเนื่องกัน ดังนั้นการเสนอการแก้ไขก็จะเสนอรวมกันไป การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับอุปทานของสับปรคไม่เพียงพอและไม่สม่ำเสมอ ควรเป็นดังนี้

๑. การขยายสินเชื่อแก่ชาวไร่ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรควรให้สินเชื่อแก่ชาวไร่สับปรคมากขึ้น โดยให้กู้เงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ การให้กู้เงินควรแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

ก) ให้ชาวไร่ที่ไร่สับปรคอยู่แล้ว เพื่อใช้ซื้อปุ๋ย ยาปราบวัชพืช และสารเคมีเพื่อบังคับให้สับปรคออกผลตามเวลาที่ต้องการ

ข) ให้ชาวไร่รายใหม่ที่เริ่มทำไร่สับปรค เพื่อใช้ในกิจการทำไร่สับปรค

เหตุที่ต้องแยกการให้กู้ออกเป็น ๒ ประเภท เนื่องจากวงเงินที่ตองการใช้ในการทำไร่สับปรคทั้งสองชนิดไม่เท่ากัน โดยการเริ่มทำไร่สับปรคตองใช้เงินลงทุนสูงกว่า เพราะตองเสียค่าปรับพื้นที่และคานอพนันธุ์

๒. การให้การช่วยเหลือของกรมวิชาการเกษตร กรมวิชาการเกษตรควรช่วยแนะนำและส่งเสริมให้เกษตรกรที่อยู่ใกล้โรงงานสับปรคกระป๋องปลูกสับปรคมากขึ้น โดยส่งเสริมให้ชาวไร่รวมกันเป็นสมาคมหรือสหกรณ์ปลูกสับปรค เหตุที่ต้องรวมกันก็เพื่อสร้างอำนาจการต่อรองกับโรงงาน นอกจากนี้แล้วกรมวิชาการเกษตรควรแนะนำเทคโนโลยีของการเพาะปลูกสับปรคแบบใหม่ตั้งแต่ การเลือกพนันธุ์ ระยะการปลูก การใส่ปุ๋ย

การใช้จ่ายปราบวัชพืช กำหนดเวลาปลูก และการใช้สารเคมีบังคับผลเพื่อให้มีสับปะรด
 บ่อนโรงงานสม่ำเสมอตลอดปี ซึ่งจะเป็นผลดีทั้งชาวไร่และโรงงานผู้ผลิตสับปะรดกระป๋อง
 การที่ขอให้กรมวิชาการเกษตรแนะนำให้เกษตรกรปลูกสับปะรดมากขึ้นก็เพราะว่า ในปี
 ๒๕๒๐ ประเทศไทยมีเนื้อที่การเพาะปลูกทั้งประเทศประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งได้ผลผลิต
 ประมาณ ๖๖๐,๐๐๐ ตัน (จากตารางที่ ๑๙ หน้า ๕๘) โรงงานผลิตสับปะรดกระป๋อง
 ได้จำนวน ๓,๔๗๘,๖๖๑ ทีบ (จากตารางที่ ๓๑ หน้า ๘๓) เนื่องจากสับปะรดที่ปลูกใน
 ขณะนี้ยังไม่ได้ขนาดและมาตรฐานตามที่โรงงานต้องการดังกล่าวมาแล้ว สับปะรด ๑ ตัน
 จะผลิตสับปะรดกระป๋องได้เพียง ๑๓ ทีบเท่านั้น (แต่ถ้าใช้สับปะรดที่ได้ขนาดและคุณภาพ
 ตามมาตรฐาน ๑ ตัน ควรจะผลิตสับปะรดกระป๋องได้ ๑๗ - ๑๙ ทีบ) ดังนั้น การผลิต
 สับปะรดกระป๋องจำนวน ๓,๔๗๘,๖๖๑ ทีบ โรงงานต้องใช้สับปะรดสดจำนวนประมาณ
 ๒๖๗,๕๖๐ ตัน ส่วนสับปะรดที่เหลือจำนวน ๓๙๖,๔๔๐ ตัน ใช้ในการบริโภคเป็นผลไม้สด
 การผลิตสับปะรดกระป๋องเต็มตามกำลังการผลิตของโรงงานสับปะรดกระป๋องที่ได้รับการ
 ส่งเสริมการลงทุนที่มีอยู่ในปี ๒๕๒๐ รวมทั้งสิ้น ๘,๑๓๘,๙๕๖ ทีบต่อปี (จากตารางที่ ๑๖
 หน้า ๔๑) จะต้องใช้สับปะรดสดจำนวน ๖๖๖,๐๗๕ ตัน ดังนั้นปริมาณสับปะรดสดที่ควร
 ส่งเสริมให้ปลูกเพิ่มเพื่อให้ได้สับปะรดสดอีกประมาณ ๓๕๘,๕๑๔ ตัน เพื่อให้พอกับความ
 ต้องการของโรงงาน ซึ่งสมมติว่า ชาวไร่สามารถปรับปรุงขนาดและคุณภาพของสับปะรด
 ได้มาตรฐานแล้ว การปลูกสับปะรดเพิ่มอีก ๓๕๘,๕๑๔ ตัน ก็มีได้ทำให้สับปะรดล้นตลาด
 หรือเกินความต้องการแต่อย่างใด เนื่องจากการบริโภคสดจำนวน ๓๙๖,๔๔๐ ตัน อาจ
 เพิ่มขึ้นได้เพราะประชากรเพิ่มมากขึ้น และยังมี การส่งสับปะรดแช่แข็งไปต่างประเทศ
 ซึ่งในปัจจุบันเป็นที่นิยมกันมากในต่างประเทศ เช่น ญี่ปุ่น และประเทศยุโรปตะวันตก
 เป็นต้น ส่วนผลผลิตสับปะรดกระป๋องของโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเมื่อผลิต
 เต็มกำลังการผลิตได้จำนวน ๘,๑๓๘,๙๕๖ ทีบ นั้น ยังเป็นจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับผลผลิต
 ของตลาดโลก ผลผลิตรวมประมาณ ๔๔ ล้านทีบ (จากตารางที่ ๖ หน้า ๑๘) และราคา
 ขายสับปะรดกระป๋องของไทยเมื่อเทียบกับราคาขายของประเทศส่งออกบางประเทศ เช่น
 ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และไต้หวัน ราคาขายของไทยยังต่ำกว่า และจากประสบการณ์ที่

พบมาในช่วงปี ๒๕๒๑ นี้ มีลูกค้าจากต่างประเทศ เช่น เยอรมันตะวันตก ไต้หวัน ญี่ปุ่น บังคลาเทศ และประเทศอื่น ๆ อีกมาก เขาไปติดต่อกับบริษัทที่ข้าพเจ้าทำงานอยู่ตลอดเวลาจนบางครั้งไม่สามารถขายสัมประครกระป๋องให้ประเทศดังกล่าวได้เนื่องจากผลิตไม่ทันความต้องการ เพราะขาดแคลนสัมประครดังกล่าวมาแล้ว ดังนั้นการสนับสนุนให้ชาวไร่ปลูกสัมประครมากขึ้นตามจำนวน ๓๕๘,๕๑๔ ตัน จึงไม่เป็นปัญหาเรื่องการหาตลาดสำหรับสัมประครกระป๋องที่ได้จากการนำสัมประครดังกล่าวมาผลิตแถมอย่างใด เมื่อชาวไร่ปลูกสัมประครให้พอกับความต้องการของโรงงานโดยทยอยส่งตลอดปี มีการวางแผนงานอย่างดีโดยสหกรณ์หรือสมาคมผู้ปลูกสัมประครเป็นผู้กำหนดไว้ในเดือนใดจะได้สัมประครสำหรับป้อนโรงงานเป็นจำนวนเท่าใดถึงจะพอกับความต้องการของโรงงานผลิตสัมประครกระป๋อง การวางแผนที่ดีนั้นต้องอาศัยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างโรงงานกับชาวไร่ โดยให้ทุกโรงงานแจ้งต่อสหกรณ์หรือสมาคมว่า ปริมาณสัมประครทั้งปีที่ต้องการเป็นจำนวนเท่าใดโดยแยกออกเป็นเดือน ๆ และให้ชาวไร่แจ้งต่อสหกรณ์หรือสมาคม ว่าในเดือนใดบ้างที่สามารถเก็บผลผลิตส่งให้โรงงานได้จำนวนเท่าใด เพื่อจะได้แบ่งปันผลสัมประครไปตามโรงงานผลิตสัมประครกระป๋องได้อย่างสม่ำเสมอ การที่ให้โรงงานซื้อสัมประครผ่านสหกรณ์หรือสมาคม ชาวไร่สัมประครนั้นนอกจากจะทำให้ชาวไร่มีอำนาจต่อรองกับโรงงานแล้ว ยังเป็นการตัดพ่อค้าคนกลางซึ่งทำให้ชาวไร่ขายผลสัมประครได้ราคาดีขึ้นด้วย

เนื่องจากปัจจุบันสามารถบังคับให้สัมประครออกผลนอกฤดูกลางได้ผลประมาณ ร้อยละ ๕๐ - ๕๗ แล้ว แต่ควรมีการวางแผนการปลูกไว้ล่วงหน้า และกำหนดระยะเวลาที่จะหยอดแกลสหรือสารเคมีบังคับให้สัมประครออกผล โดยชาวไร่ควรทำงบประมาณผลผลิตสัมประครของตนเสนอให้สหกรณ์ หรือสมาคม ๆ ทราบ เพื่อป้องกันสัมประครล้นตลาดอันจะทำให้ราคาสัมประครตกต่ำซึ่งเป็นผลเสียต่อชาวไร่เอง การทำไร่สัมประครหรือพืชผักใดก็ตามที่ไม่มีการวางแผนล่วงหน้าอย่างดี ขาดการควบคุมอุปสงค์และอุปทาน ก็จะเกิดผลเสียหายเหมือนดังเช่นชาวไร่ที่ปลูกมันสำปะหลังและที่ปลูกอ้อยประสมอยู่ในปี ๒๕๒๑

ดังนั้นจึงขอเสนอแนะให้สหกรณ์ หรือสมาคม ฯ ชาวไร่ สับปะรด จัดทำงบประมาณ ปริมาณความต้องการซึ่งวัตถุดิบ (สับปะรด) ของโรงงานสับปะรดกระป๋อง และปริมาณการผลิตของชาวไร่ผู้ปลูกสับปะรดและโรงงานผู้ผลิตสับปะรดกระป๋องเอง การทำงานประมาณ ทั้ง ๒ อาจทำเป็นงบประมาณต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ คือ จะมียอดงบประมาณ ๑๒ เดือน อยู่ตลอดเวลา เช่น ในเดือน พฤษภาคม ๒๕๒๑ ก็จะมีงบประมาณทำถึง พฤษภาคม ๒๕๒๒ ซึ่งจะแสดงยอดงบประมาณ ๑๒ เดือนเสมอ

การวางแผนควบคุมปริมาณการผลิตสับปะรดให้ชาวไร่ เสนอปริมาณการผลิต สับปะรดให้สหกรณ์หรือสมาคม ฯ ทราบ เพื่อสรุปเป็นปริมาณการผลิตสับปะรดของแต่ละ จังหวัด เมื่อสหกรณ์หรือสมาคม ฯ ทราบทั้งปริมาณความต้องการ และปริมาณการผลิตของ สับปะรดได้แล้ว สหกรณ์หรือสมาคม ฯ จะสามารถจัดสรรสับปะรดสดให้โรงงานได้อย่าง สม่าเสมอ การที่ให้ชาวไร่ที่อยู่ใกล้โรงงานใดก็ส่งสับปะรดให้โรงงานนั้นเป็นการประหยัด เพื่อลดต้นทุนการผลิตสับปะรดกระป๋องเพื่อจะได้สามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้ต่อไป

สหกรณ์หรือสมาคม ฯ ดังกล่าว ควรมีตัวแทนจากโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋อง ตัวแทนของชาวไร่ และนักวิชาการจากกรมวิชาการ เกษตรที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่อง สับปะรดอย่างใดเข้ามาทำงานร่วมกันเพื่อวางแผนการเพาะปลูก การกำหนดเวลาหยุด แก่ส้มบังคับผล และการกำหนดราคาสับปะรดที่โรงงานรับซื้อด้วย จะช่วยแก้ปัญหาการขาด แคลนหรือการล้นตลาดของสับปะรดสด และเป็นการลดต้นทุนการผลิตของโรงงานผลิต สับปะรดกระป๋องด้วย การจัดตั้งสหกรณ์หรือสมาคม ฯ นี้ รัฐบาลควรออกกฎหมายให้ชาวไร่ ผู้ปลูกสับปะรด และโรงงานผู้ผลิตสับปะรดกระป๋องเป็นสมาชิกของสหกรณ์หรือสมาคมดังกล่าว เพื่อให้สหกรณ์หรือสมาคม ฯ มีอำนาจบังคับให้สมาชิกทำตามกฎเกณฑ์ที่สหกรณ์หรือสมาคม ฯ ตั้งไว้ เพื่อให้แผนงานของสหกรณ์หรือสมาคม ฯ ลุล่วงไปด้วยดีและสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ ของสหกรณ์หรือสมาคม ฯ ในการควบคุมอุปสงค์และอุปทานของสับปะรด ขอเสนอแนะนี้ เป็นหลักการที่ควรจะเป็น แต่การปฏิบัติจะทำให้ผลเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือและ ความจริงใจของบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. การส่งเสริมให้มีการทำไร่นาขนาดใหญ่แบบการค้า การเพาะปลูกสับปะรด โดยมีการทำสัญญาซื้อขายระยะยาวกับโรงงาน ปัจจุบันการทำไร่นาลักษณะนี้ยังมีน้อยและขาดการส่งเสริมจากรัฐบาล ขาดการประสานงานที่กระหว่างเอกชนหรือสหกรณ์กับโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋อง วิธีการส่งเสริมอาจทำได้โดยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยให้กู้เงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำแก่กิจการปลูกสับปะรดมากขึ้น และคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนควรให้สิทธิและประโยชน์แก่กิจการเพาะปลูกขนาดใหญ่มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เช่น การยกเว้นอากรขาเข้าและภาษีการค้าของปุ๋ยและยาปราบวัชพืชที่นำเข้ามาใช้ในโครงการเพาะปลูก การยกเว้นภาษีเงินได้กำไรนิติบุคคลเพิ่มขึ้นจาก ๕ ปี เป็น ๔ ปี เป็นต้น

การส่งเสริมให้ทำไร่นาสับปะรดแบบการค้า เพื่อปลูกสับปะรดป้อนโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋อง ควรใช้การปลูกแบบแถวคู่ ทั้งนี้เพราะสามารถจะควบคุมขนาดและคุณภาพของผลสับปะรดสดเพื่อให้เหมาะสมแก่การผลิตสับปะรดกระป๋องของโรงงาน และยังให้ผลตอบแทนต่อไร่สูงกว่าการปลูกแบบอื่นอีกด้วย จากการเปรียบเทียบต้นทุนการเพาะปลูกสับปะรดแบบแถวคู่ และแบบแถวเดี่ยว ในรอบระยะเวลาของการปลูก ๔ ปี (ในการวางที่ ๒๖ หน้า ๖๔) ปรากฏว่า การเพาะปลูกสับปะรด ๑ ไร่ แบบแถวคู่ใช้เงินลงทุนทั้งสิ้น ๑๗,๖๔๔ บาท โดยได้ผลสับปะรดสด ๒๓,๑๔๕ กิโลกรัม และได้กำไรทั้งสิ้น ๕,๔๔๑ บาทต่อไร่ ขณะที่การปลูกแบบแถวเดี่ยวใช้เงินลงทุนทั้งสิ้น ๗,๕๔๔ บาท ได้ผลสับปะรดสด ๑๑,๙๐๐ กิโลกรัม และมีกำไรทั้งสิ้น ๔,๓๑๖ บาทต่อไร่เท่านั้น เมื่อเพิ่มจำนวนเนื้อที่เพาะปลูกหรือราคาเพิ่มขึ้นผลทางของกำไรจะยิ่งมากขึ้น จึงเห็นได้ว่าการปลูกแบบแถวคู่เหมาะสมกับการปลูกสับปะรดแบบการค้าที่สุด และในปี ๒๕๒๑ นี้ เห็นสมควรให้รัฐบาลส่งเสริมให้ชาวไร่ปลูกสับปะรดอีกจำนวน ๓๕๔,๕๑๔ ตันต่อปีนั้น เมื่อคำนวณระยะเวลา ๔ ปีแล้ว ชาวไร่ต้องปลูกสับปะรดอีกจำนวน ๑,๔๓๔,๐๕๖ ตัน และในระยะ ๔ ปี การปลูกแบบแถวคู่จะได้ผลผลิตประมาณ ๒๓ ตันต่อไร่ ดังนั้นควรส่งเสริมให้ชาวไร่ปลูกสับปะรดขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นอีกประมาณ ๒๐,๐๐๐ ไร่ เพื่อจะได้มีสับปะรดเพียงพอกับความต้องการของโรงงานผู้ผลิตสับปะรดกระป๋อง (ผลผลิตสับปะรดเฉลี่ย ๖ ตันต่อไร่)

๔. รัฐบาลควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์วิจัยสับปะรด ศูนย์วิจัยสับปะรด เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการส่งเสริมการปลูกสับปะรด เช่น การวิจัยหาพันธุ์ใหม่ ๆ ที่เหมาะสมแก่การผลิตสับปะรดกระป๋อง การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น การใช้ปุ๋ยและการ บังคับให้สับปะรดออกผลอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการวิจัยและป้องกันโรค ศูนย์วิจัยนี้ จะเป็นหน่วยงานต่างหากจากสหกรณ์หรือสมาคม ฯ ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล และควรได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล และสหกรณ์หรือสมาคม ฯ เพื่อใช้จ่ายในการวิจัย สับปะรด ศูนย์วิจัยควรจะเผยแพร่ความรู้ให้ชาวไร่ผู้ปลูกสับปะรดและโรงงานผู้ผลิต สับปะรดกระป๋องอยู่ตลอดเวลา เพื่อประโยชน์ของทั้งสองฝ่ายซึ่งจะได้รับจากศูนย์วิจัย โดยเท่าเทียมกัน

๕. การส่งเสริมการตั้งโรงงานสับปะรดกระป๋องของรัฐบาล การพิจารณา ส่งเสริมให้ตั้งโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋องขึ้นใหม่ของรัฐบาล ควรจะคำนึงถึงสับปะรดสด ที่ผลิตได้ในท้องถิ่นนั้น เพื่อป้องกันมิให้เกิดการขาดแคลนสับปะรดป้อนโรงงานรุนแรงมาก ยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังอาจกำหนดเป็นเงื่อนไขในการให้การส่งเสริมตั้งโรงงานผลิต สับปะรดกระป๋องขึ้นใหม่จะต้องมีการทำไร่สับปะรดของตนเองอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ ของ ความต้องการสับปะรดที่ไซป้อนโรงงานอีกด้วย

นอกจากนี้ ก็กิจการผลิตสับปะรดกระป๋องแต่ละกิจการควรทำการศึกษาค้นคว้า การผลิตอาหารหรือผลไม้กระป๋องจากวัตถุดิบชนิดอื่น ๆ เพื่อว่าเมื่อถึงคราวขาดแคลน สับปะรดซึ่งโรงงานทราบที่อยู่แล้วว่าเดือนใดจะขาดแคลนสับปะรด ก็จะได้ใช้พืชผักหรือ ผลไม้ชนิดใดมาผลิตแทนสับปะรดได้ เช่น ลำไย เงาะ หน่อ ข้าวโพดอ่อน และพืชผัก ชนิดอื่น ๆ เพื่อโรงงานจะได้ใช้กำลังการผลิตส่วนเกินของเครื่องจักรให้เป็นประโยชน์ แต่ต้องคำนึงถึงรายได้ที่ได้รับว่าคุ้มกับต้นทุนการผลิตหรือไม่ ถ้าการผลิตมีกำไรส่วนเกิน (Profit Margin) จึงควรจะทำการผลิตพืชผักชนิดนั้น และควรพิจารณาคำว่า พืชผัก หรือวัตถุดิบอื่นมีเพียงพอที่จะใช้ในการผลิตในกรณีที่ขาดแคลนสับปะรดหรือไม่ ดังนั้น โรงงานจึงต้องมีการวางแผนว่าอุปทานของวัตถุดิบชนิดอื่นมีเพียงพอหรือไม่ และศึกษา

เปรียบเทียบรายได้กับต้นทุนการผลิตก่อนที่จะเริ่มตนการผลิตผักและผลไม้กระป๋องชนิดใหม่ เพราะจากประสบการณ์ที่ผ่านมาปรากฏว่า การผลิตผักและผลไม้กระป๋องชนิดใหม่บางชนิด เช่น ข้าวโพดอ่อนกระป๋อง มักจะไม่คุ้มทุนซึ่งนอกจากจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แล้วยังจะทำให้กิจการขาดทุนมากยิ่งขึ้นอีกด้วย และประการสำคัญอย่างยิ่งคือ การผลิตผักและผลไม้กระป๋องชนิดใหม่จะต้องสามารถใช้เครื่องจักรที่มีอยู่เดิมได้ เพราะทางโรงงานจะไม่ได้มีต้องลงทุนเพิ่มเติมเนื่องจากการผลิตผักและผลไม้กระป๋องชนิดใหม่แต่อย่างใด

จากการแก้ปัญหาเกี่ยวกับอุปทานของสับปะรดสดที่ไม่เพียงพอและไม่สม่ำเสมอตลอดปี ดังที่ได้อธิบายมาแล้วนี้ จะช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับราคาสับปะรดสดไม่คงที่ และปัญหาเกี่ยวกับขนาดและคุณภาพของสับปะรดสดไปในขณะเดียวกันด้วย กล่าวคือ การแก้ไขให้มีการปลูกสับปะรดมากขึ้น โดยให้มีอุปทานสม่ำเสมอตลอดปีและพยายามให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ก็จะทำให้ราคาสับปะรดไม่เปลี่ยนแปลงมากดังที่เคยเป็นมา และถ้ามีการตั้งสหกรณ์หรือสมาคม ฯ และศูนย์วิจัยสับปะรดดังกล่าวแล้ว ก็จะช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับขนาดและคุณภาพสับปะรดสดได้ เนื่องจากสามารถควบคุมได้ว่าสับปะรดใดจะผลิตเพื่อทำสับปะรดกระป๋องโดยเฉพาะ และจากการค้นคว้าวิจัยของศูนย์วิจัย ก็จะช่วยให้ได้สับปะรดขนาดและคุณภาพที่เหมาะสมแก่การผลิตสับปะรดกระป๋องอีกด้วย

ข. ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง นอกจากอุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋องจะประสบปัญหาเรื่องวัตถุดิบซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลให้ต้นทุนการผลิตสูงแล้ว อุตสาหกรรมนี้ยังประสบปัญหาอื่น ๆ ที่ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงยิ่งขึ้นไปอีก ปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้นได้แก่

๑. ราคากระป๋องที่ไซเบอร์จัสสับปะรดกระป๋องสูงมาก เนื่องจากการผลิตสับปะรดกระป๋องส่วนใหญ่เป็นการผลิตเพื่อส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องใช้กระป๋องที่ผลิตจากแผ่นเหล็กชุบตีบุกชนิดคุณภาพดี (Prime Tinplate) เพื่อให้สามารถจำหน่ายในตลาดต่างประเทศได้ และแผ่นเหล็กชนิดคุณภาพดีมีราคาสูงมากทำให้กระป๋องที่ผลิตในประเทศมีต้นทุนสูง ปัจจุบันมีโรงงานผลิตแผ่นเหล็กชุบตีบุกในประเทศเพียงแห่งเดียวเท่านั้น และการผลิตยังต้องสั่งแผ่นเหล็กค่าจากต่างประเทศมาเป็นวัตถุดิบด้วย

ขณะนี้โรงงานยังไม่สามารถผลิตได้เต็มที่ ต้นทุนการผลิตแผ่นเหล็กชุบคิงสูง ส่วนการนำแผ่นเหล็กชุบคิงจากต่างประเทศเข้ามาใช้นั้นต้องเสียอากรขาเข้า ๗๕๐ บาทต่อตัน และต้องเสียภาษีการค้าและภาษีเทศบาลอีกร้อยละ ๑.๖๕ เมื่อคิดรวมกันแล้วการนำเหล็กแผ่นชุบคิงเข้ามาต้องเสียภาษีประมาณ ๑,๐๐๐ บาทต่อตัน แม้ว่าในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายที่จะให้การส่งเสริมและสนับสนุนกิจการส่งออกโดยอนุญาตให้ผลิตเพื่อส่งออกสามารถขอคืนภาษีอากรของวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่นำมาใช้ในการผลิตหรือประกอบเพื่อส่งออกได้ ๗ ใน ๘ ส่วนก็ตาม แต่กรรมวิธีการขอคืนภาษีอากรจากรัฐบาลจนถึงขั้นอนุมัติให้คืนและรับภาษีอากรคืนได้นั้นยุ่งยาก สลับซับซ้อนและเสียเวลามาก ทำให้ต้นทุนการผลิตกระป๋องโดยใช้แผ่นเหล็กชุบคิงจากต่างประเทศที่ได้รับคืนภาษีอากรมีต้นทุนการผลิตสูงกว่ากระป๋องที่ผลิตจากแผ่นเหล็กชุบคิงที่ผลิตในประเทศ ดังนั้นโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋องจึงใช้แผ่นเหล็กที่ผลิตในประเทศเป็นส่วนใหญ่

๒. ปัญหาเรื่องค่าขนส่งสูง เนื่องจากเกิดวิกฤตการณ์น้ำมันทั่วโลก ทำให้น้ำมันเชื้อเพลิง และน้ำมันหล่อลื่นที่โรงงานใช้เพิ่มสูงขึ้น เมื่อค่าน้ำมันสูงขึ้นทำให้ค่าขนส่งของโรงงานสูงขึ้น นอกจากนั้นปัญหาการขึ้นราคาน้ำมันยังทำให้วัตถุดิบและวัสดุที่จำเป็นต่อการผลิตทุกชนิดสูงขึ้นด้วย

๓. ปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน การผลิตสับปะรดกระป๋องต้องใช้แรงงานมาก โดยเฉพาะการคัดแต่งและการคัดเลือกรับผลสับปะรดก่อนบรรจุกระป๋อง เมื่อวัตถุดิบมีไม่สม่ำเสมอ ย่อมจะเกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานในฤดูที่มีสับปะรดมาก และแรงงานเกินความต้องการ เมื่อมีสับปะรดน้อย ลักษณะการจ้างงานเช่นนี้จะต้องให้คนทำงานล่วงเวลา ซึ่งมีอัตราค่าแรงงานสูงกว่าอัตราปกติถึง ๒ เท่า ฉะนั้นเมื่อเวลาขาดแคลนแรงงานจะทำให้ต้องเสียค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น และมีการจ้างแรงงานใหม่ซึ่งมีความชำนาญน้อย ทำให้ประสิทธิภาพการทำงานต่ำ ก่อให้เกิดการสูญเสียมากในกระบวนการผลิต นอกจากนี้การกำหนดอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำเป็นปัญหาหนึ่งที่มีผลทำให้โรงงานไม่สามารถจ้างเด็กและสตรีที่ยังไม่มีความชำนาญเข้ามาทำงานได้ ทำให้โรงงานที่ขาดแคลนแรงงานอยู่แล้ว

ขาดแคลนแรงงานยิ่งมากขึ้น และแรงงานบางพวกเป็นแรงงานประเภทว่างงานตามฤดูกาล เมื่อว่างจากการเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวพืชผลประจำปี ก็จะมีรับจ้างทำงานที่โรงงานผลิต สัมปะครกระป๋องเพื่อหารายได้พิเศษ แต่เมื่อถึงฤดูเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยว คนงานเหล่านี้ จะลาออกหมดทำให้โรงงานขาดแคลนแรงงาน ยิ่งไปกว่านั้นลักษณะการทำงานของคนงาน ในชนบทที่รอบทำงานตามสบาย เมื่อมีรายได้บ้างแล้วก็มักจะลาหยุดงานระยะหนึ่งเพื่อพักผ่อน หรือท่องเที่ยวตามความพอใจก่อน หากเงินหมดแล้วก็จะกลับมาขอทำงานใหม่ ซึ่งลักษณะ นิสัยการทำงานของคนงานเช่นนี้บางครั้งทำให้การผลิตของโรงงานต้องหยุดขงักลงได้

๔. ปัญหาเรื่องเงินทุน โรงงานสัมปะครกระป๋องประสบปัญหาขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน และยังขาดแคลนสถาบันการเงินที่จะให้กู้โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราต่ำในประเทศ แม่แบบบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยก็ใหญ่เพื่อตั้งโรงงานโดยคิดดอกเบี้ยใน อัตราร้อยละ ๑๑ ต่อปี ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยที่สูงเมื่อเทียบกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในต่างประเทศ และบริษัทเงินทุน ๆ ยังให้กู้เฉพาะเพื่อนำไปเป็นค่าก่อสร้างโรงงานและซื้อ เครื่องจักรเท่านั้น ส่วนเงินทุนหมุนเวียนนั้นโรงงานต้องกู้จากธนาคารพาณิชย์โดยเสีย ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๑๒ - ๑๔ ต่อปี ทำให้โรงงานต้องขายสัมปะครกระป๋องล่วงหน้า ในราคาต่ำกว่าราคาของตลาดโลก (Giveaway price) หรือนำสัญญาการซื้อขาย สัมปะครกระป๋องไปขายล่วงหน้ากับธนาคารพาณิชย์ เพื่อนำเงินมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน โดยเสียดอกเบี้ยให้แก่ธนาคารพาณิชย์ในอัตรา ๗ - ๘ ต่อปี ซึ่งดอกเบี้ยนี้เป็นภาระอย่างหนักของโรงงานผลิตสัมปะครกระป๋อง และทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

๕. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้กำลังการผลิตของเครื่องจักรต่ำกว่ากำลังการผลิต ที่มีอยู่ ปัจจุบันโรงงานผลิตสัมปะครกระป๋องผลิตสัมปะครกระป๋องเต็มกำลังการผลิตเพียง ๔ - ๕ เดือน และใช้กำลังการผลิตประมาณ ๕๐ - ๖๐ % ของกำลังการผลิตเต็มที่ เนื่องจากขาดแคลนวัตถุดิบตั้งแต่ไถ่กลาวมาแล้ว จึงทำให้ต้นทุนการผลิตสูง จากผลผลิตที่ได้ น้อยเมื่อนำมาเฉลี่ยกับต้นทุนคงที่ (Fixed cost) ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหีบสูงมาก

๖. ปัญหาเกี่ยวกับการขาดการปรับปรุงกรรมวิธีในการผลิตให้มีประสิทธิภาพ
สูงกว่าเดิม เนื่องจากในขณะที่เขียนวิทยานิพนธ์นี้ ปัญหาสำคัญที่สุดคือ การขาดแคลน
 วัตถุดิบ ทำให้ฝ่ายจัดการของธุรกิจต่าง ๆ ไม่ได้สนใจที่จะปรับปรุงกรรมวิธีการผลิตเท่า
 ใดนัก ทำให้ต้นทุนการผลิตยังสูงกว่าที่ควรจะเป็น เป็นที่น่าแปลกใจว่า ฝ่ายจัดการไม่ได้ใช้ความ
 สามารถที่จะควบคุมการผลิตให้มีประสิทธิภาพกว่าที่เป็นอยู่ การควบคุมด้านบัญชีต้นทุนยัง
 ไม่มีระเบียบ ทำให้ฝ่ายจัดการขาดข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการควบคุมและตัดสินใจ
 การจากระบบการบริหารงานบุคคลยังไม่ดีพอ ยังขาดการเอาใจใส่ต่อพนักงานหรือคนงาน
 ขาดการค้นคว้าวิจัย พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นอีก ตลอดจนการจัดเก็บสินค้า
 ยังไม่ดีพอเมื่อมีสับปะรดกระป๋องที่อยู่นบนรั้ว จะทำให้สับปะรดกระป๋องที่อยู่นั้นกลางลงมา
 เป็นสนิม เนื่องจากนำสับปะรดกระป๋องทำปฏิกิริยากับกระป๋องด้านนอกทำให้เกิดสนิมดังกล่าว

ข้อเสนอแนะในการลดต้นทุนการผลิตสับปะรดกระป๋อง

๑. การแก้ไขปัญหาระงับราคากระป๋องสูงในประเทศ รัฐบาลอาจจะช่วยได้
 โดยการยกเว้นอากรขาเข้าของแผ่นเหล็กที่นำเข้ามาผลิตกระป๋องเพื่อบรรจุสับปะรดส่งออก
 ทั้งนี้เพราะโรงงานผลิตสับปะรดกระป๋อง เหล่านี้เป็นกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน
 และการผลิตเพื่อส่งออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ มาตราที่ ๓๖
 ได้ให้สิทธิและประโยชน์ให้ผู้ผลิตได้รับยกเว้นเสียอากรขาเข้าและภาษีการค้าของวัตถุดิบ
 และวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามา เพื่อการผลิตหรือประกอบเพื่อส่งออก จึงควรแนะนำให้โรงงาน
 เหล่านี้ขอใช้สิทธิและประโยชน์ดังกล่าวจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนต่อไป

๒. การแก้ไขปัญหากับค่าขนส่งสูง การแก้ไขปัญหานี้ อาจทำได้
 โดยรัฐบาลเจรจาซื้อน้ำมันระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาลจะได้อัตราต่ำกว่า หรือรัฐบาลพยายาม
 ตรึงราคาน้ำมันไม่ให้สูงขึ้นโดยการลดภาษีน้ำมัน ส่วนโรงงานสับปะรดกระป๋องที่จะตั้งใหม่
 นั้น ต้องเลือกสถานที่ตั้งโรงงานให้ไกลแหล่งวัตถุดิบและไกลท่าเรือส่งออกมากที่สุด

๓. การแก้ไขเกี่ยวกับแรงงาน รัฐบาลควรพิจารณาผ่อนผันให้โรงงานสามารถจ้างเด็กหรือสตรีที่ยังไม่มีความชำนาญเข้ามาฝึกหัดงาน โดยได้รับค่าจ้างแรงงานต่ำกว่าอัตราค่าแรงงานขั้นต่ำที่กำหนด เมื่อฝึกหัดงานครบ ๓ - ๖ เดือน และผ่านการทดสอบจนมีความชำนาญตามมาตรฐานที่โรงงานกำหนดแล้ว จึงจ้างตามอัตราค่าจ้างแรงงานที่กำหนดไว้ ขณะเดียวกันการแก้ปัญหาที่ต้องทำพร้อมกันไปกับการแก้ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบ เพื่อให้สามารถผลิตวัตถุดิบป้อนโรงงานได้สม่ำเสมอจะทำให้โรงงานสามารถจ้างคนงานได้ตลอดไปและคนงานที่มีความชำนาญจะได้ทำงานในโรงงานตลอดไป ซึ่งจะลดต้นทุนการผลิตเกี่ยวกับค่าแรงงาน ค่าล่วงเวลา ตลอดจนลดการสูญเสียสัมปะรกในการผลิตด้วย

๔. การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเงินทุน มีดังนี้

ก) การช่วยเหลือของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
รัฐบาลควรกำหนดเป็นนโยบายให้บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมฯ ปล่อยเงินกู้แก่โรงงานแปรสภาพจากผลิตผลทางการเกษตร เพื่อส่งออกเพิ่มขึ้น และลดอัตราดอกเบี้ยให้ต่ำกว่าที่เรียกเก็บอยู่ในปัจจุบัน การใหญ่ไม่ควรจำกัดเฉพาะการกู้ยืมเพื่อค่าก่อสร้างโรงงานหรือค่าเครื่องจักรเท่านั้น แต่ควรให้กู้เป็นเงินทุนหมุนเวียนอีกด้วย

ข) การช่วยเหลือของธนาคารแห่งประเทศไทย ปัจจุบันธนาคารแห่งประเทศไทยมีนโยบายสนับสนุนกิจการส่งออกเป็นอย่างมาก โดยอนุญาตให้ผู้ส่งออกสามารถนำสัญญาซื้อขายสินค้าไปขายล่วงหน้าโดยผ่านธนาคารพาณิชย์และคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าปกติคือร้อยละ ๘ ต่อปี ธนาคารแห่งประเทศไทยควรจะได้เผยแพร่ข่าวสารเรื่องนี้พร้อมทั้งวิธีปฏิบัติให้ผู้ผลิตเพื่อส่งออกทราบ เพื่อเป็นการชักชวนผู้ลงทุนมาใช้บริการนี้ต่อไปซึ่งเป็นวิธีหนึ่งในการช่วยลดภาระดอกเบี้ยเงินกู้ของโรงงานผลิตสัมปะรกกระป๋องและจะมีผลให้ต้นทุนการผลิตลดลง

๕. การแก้ไข้ปัญหาเกี่ยวกับการใช้กำลังการผลิตของเครื่องจักรยังต่ำเกินไป
 การแก้ไข้ปัญหานี้จะทำให้เกิดข้อเมื่อมีการแก้ไข้ปัญหาเรื่องอุปทานของสับประคมีให้มีสมาเสมอ
 ตลอดคมี เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสับประคมีจะทำงานเต็มกำลังการผลิตหรือทำ
 งานไคมากกวารอยละ ๕๐ - ๖๐ ของกำลังการผลิตเต็มที่ไม่่วัตถุคมีที่ใช้ในการผลิตคือ
 สับประคมีมีอุปทานสมาเสมอตลอดคมี หรือมีการค้นคว้าวัตถุคมีอื่นมาผลิตเป็นคมีหรือผลไม
 กระบองอินเซน ลำไยกระบอง เงาะกระบอง เป็นต้น ซึ่งไคกล่าวมาแล้วในเรื่องการ
 แก้ไข้เกี่ยวกับเรื่องวัตถุคมี

๖. การแก้ไข้ปัญหาเกี่ยวกับขาดการปรับปรุงกรรมวิธีการผลิตให้มีประสิทธิภาพ
สูงขึ้น โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของเครื่องจักรที่มีอยู่เพื่อให้เกิดการประกัย
 ให้มีความสมคูลย์ในตัวเหมาะสมกับสภาพแรงงาน การบำรุงรักษา ความสามารถในการ
 จัดการ และเหมาะสมกับขนาดของเศรษฐกิจ ดังนั้น ควรปรับปรุงเรื่องวัตถุคมี พร้อมกับ
 ปรับปรุงประสิทธิภาพของโรงงานที่มีอยู่เดิม โดย

ก) การใช้ความสามารถของฝ่ายจัดการที่จะควบคุมการผลิต ฝ่ายจัดการ
 ควรจัดกระบวนการผลิตทุกชั้นตอนทำงานเต็มประสิทธิภาพ ซึ่งต้องทำพร้อมกันไปกับการ
 แก้ไข้ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุคมี เพื่อให้สามารถผลิตวัตถุคมีป้อนโรงงานอย่างสมาเสมอ ให้มี
 การจัดการบริหารโรงงานอย่างเหมาะสม มีนโยบายที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเพื่อ
 ลดเวลาอันสูญเปล่าในการทำงาน ประประกัยน้ำมันเชื้อเพลิงและกำลังไฟ เพิ่มประสิทธิภาพ
 การทำงานทั้งเครื่องจักรและคนงาน ค้นคว้าวิธีการผลิตใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงวิธีการผลิตให้
 สามารถประกัยค้ต้นทุน และวางแผนการผลิตของโรงงานให้เหมาะสม

ข) จัดให้มีการควบคุมคานับบัญชีต้นทุนอย่างมีระบบ รวมทั้งการแบ่ง
 อำนาจหน้าที่ในการรับผิดชอบ โดยให้ฝ่ายบัญชีต้นทุนทำรายงานคานับบัญชีต้นทุนการผลิต
 ประจำเดือนอย่างละเอียด ให้หน่วยงานบัญชีต้นทุนขึ้นตรงต่อผู้จัดการโรงงาน การควบคุม
 วัตถุคมี สินค้าสำเร็จรูป และต้นทุนการผลิตของโรงงานทั้งหมด ให้อยู่ในความรับผิดชอบ
 ของผู้จัดการโรงงาน ให้หัวหน้าฝ่ายวิศวกรรับผิดชอบเกี่ยวกับค้ำซ่อมแซม ปริมาณการใช้

น้ำมันเชื้อเพลิงและกำลังไฟ โดยให้รายงานไปยังฝ่ายบัญชีต้นทุนทุกสัปดาห์ ให้ผู้จัดการฝ่ายผลิตรับผิดชอบเกี่ยวกับคนงาน การควบคุมการทำงาน กาลเวลา โดยให้มีการสูญเสียเวลาทำงานน้อยที่สุด เช่น การหยุดงาน มาสาย มาโรงงานแต่เลี้ยงงาน หรือไม่ตั้งใจทำงาน ซึ่งผู้จัดการฝ่ายผลิตควรเป็นผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์มาก เพื่อควบคุมและจัดการเกี่ยวกับการผลิตทุกขั้นตอนการทำงาน ตรวจสอบงานและแนะนำการทำงานของคนงานได้ ควรปรับปรุงให้มีการเข้มงวดการทำงานเพิ่มขึ้น แต่ไม่ใช่เข้มงวดจนเกินไป

ค) จักรระบบการบริหารงานบุคคล โดยสนับสนุนการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นผลผลิตของกลุ่มให้คนงานมีความรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จของผลงานอันเกิดจากการร่วมมือของเขทั้งหมด มีการพิจารณาค่าจ้างแรงงานที่เหมาะสม และใช้วิธีการจูงใจในการทำงานอื่น ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของคนงาน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารของแต่ละโรงงาน

ง) ควรจัดเปิดห้องทดลองในโรงงานเพื่อคนคว่ำและพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมทั้งพัฒนากรรมวิธีการผลิตที่ช่วยประหยัดต้นทุน เช่น การคนคว่ำเกี่ยวกับการปกเปิดล็อกและเจาะแกนสับปะรดเพื่อให้เกิดส่วนเสีย (waste) น้อยที่สุด การตัดแวน การคัดเลือกแวน เพื่อให้ได้สับปะรดกระป๋องที่มีคุณภาพ Grade A และ B มากที่สุด การลดหรือการขจัดของเสียคือ เปลือกและกากสับปะรดโดยนำไปใช้ทำอาหารสัตว์ ซึ่งการวิจัยคนคว่ำอยู่ตลอดเวลาจะสนับสนุนการทำงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในขั้นนี้การหาผู้เชี่ยวชาญมาทำงานนี้สามารถจัดหาได้ ๒ ทางคือ

๑) การจ้างผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาในระยะสั้นประมาณ ๑ - ๒ ปี แล้วจ้างนักเคมีที่จบการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในสาขาเคมีและเคมีปฏิกิริยาซึ่งมีจำนวนมากในประเทศไทย โดยระยะแรกโรงงานอาจจ้างเพียง ๒ - ๓ คน เพื่อเป็นผู้อำนวยการวิจัย ๑ คนที่จ้างมาจากต่างประเทศ และเมื่อผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศกลับไ้ โรงงานก็สามารถให้นักวิจัยคนไทยรับงานแทนต่อไปได้

๒) จ้างผู้เชี่ยวชาญคนไทย โดยขอความร่วมมือจากหน่วยงานวิจัยอุตสาหกรรม กรมวิทยาศาสตร์ และนักเคมีโรงงานที่จบการศึกษาในประเทศ โรงงานควรจ้างผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์มาแล้ว ๑ คน และผู้เชี่ยวชาญอีก ๒ - ๓ คน และหาทางส่งพนักงานชั้นหัวหน้างานไปปฏิบัติงานในต่างประเทศระยะสั้น ถ้าใช้วิธีการนี้จะทำให้ประหยัดต้นทุนมากกว่าวิธีแรก

จ) จัดให้มีการฝึกอบรมคนงานและพนักงาน ให้มีการหมุนเวียนกันทำงาน ส่งพนักงานเข้ารับการฝึกอบรมร่วมกับโครงการของรัฐบาลเป็นครั้งคราว เช่น การจัดฝึกอบรมของศูนย์เพิ่มผลผลิตแห่งประเทศไทยของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งควรจัดเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบด้านต่าง ๆ ไปฝึกอบรมด้านการจัดการ เช่น การจัดการในการผลิต การจัดการโดยใช้หลักข้อมูลทางบัญชี การจัดการงานบุคคล การบริหารทั่วไป และการจัดระบบงาน การฝึกอบรมคนงานหรือพนักงานดังกล่าวจะช่วยให้การทำงานมีระบบและระเบียบ ใคนำวิชาการสมัยใหม่มาใช้ให้เหมาะสมกับแต่ละกิจการ ซึ่งจะช่วยให้การทำงานของคนงานและพนักงานสอดคล้องกันนโยบายของบริษัทให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งแต่ละกิจการกำหนดไว้ นอกจากนี้ควรจัดส่งพนักงานชั้นหัวหน้างานไปปฏิบัติงานต่างประเทศระยะสั้น เพื่อนำความรู้มาช่วยปรับปรุงโรงงานให้ดีขึ้นกว่าเดิมด้วย เช่น ไปปฏิบัติงานที่ประเทศฟิลิปปินส์ ไต้หวัน หรือสหรัฐอเมริกา ว่าเขามีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ไปอย่างไรบ้าง เพื่อนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับกิจการของโรงงานในประเทศไทยด้วย

ฉ) การจัดให้มีการควบคุมการจัดเก็บสัปะรดกระป๋องในโกดังอย่างมีระบบ ให้มีการตรวจตราสินค้าทุกวัน เพื่อป้องกันการเสียหายเนื่องจากสัปะรดกระป๋องรั่ว ทำให้สัปะรดกระป๋องที่อยู่ชั้นล่างลงมาจากกระป๋องที่รั่วจะเป็นสนิม เนื่องจากน้ำสัปะรดทำปฏิกิริยากับกระป๋องคานนอก ซึ่งจะทำให้สัปะรดกระป๋องเหล่านั้นจำหน่ายไม่ได้และต้องตัดยอดจากบัญชีควบคุมสินค้า อันเป็นผลเสียหายต่อโรงงานผลิตสัปะรดกระป๋อง และทำให้ต้นทุนการจำหน่ายสินค้าสูงขึ้นโดยไม่จำเป็นเพราะเป็นผลเสียหายที่ควรป้องกันได้

ค. ปัญหาการจำหน่าย ได้แก่ปัญหาการจำหน่ายสัมประการะป้องกันในตลาดต่างประเทศ
สาระสำคัญของปัญหามีดังนี้

๑. การขาดความร่วมมือระหว่างผู้ส่งออก ลักษณะการส่งออกสัมประการะป้องกัน
ของไทยเป็นแบบต่างคนต่างทำ ขาดความร่วมมือและประสานงาน ไม่มีมาตรฐานการกำหนด
ราคาส่งออก เกิดการแข่งขันกันขายและตัดราคากันเอง ซึ่งเป็นผลเสียทั้งผู้ผลิตส่งออก
และประเทศชาติ

๒. อัตราค่าระวางเรือสูง การส่งสัมประการะป้องกันออกจำหน่ายต่างประเทศ
ของไทยต้องเสียค่าระวางเรือสูงกว่าผู้ผลิตในต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะประเทศไทยมี
พาณิชย์นาวีเล็กมาก ต้องอาศัยเรือต่างประเทศและผู้ส่งออกไม่ใคร่วมกันเพื่อสร้างอำนาจ
การต่อรองกับขมรมเดินเรือ นอกจากนี้ค่าเรือส่งออกของไทยยังคับแคบต้องเสียเวลา
รอคอยเพื่อขนถ่ายสินค้าเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ค่าระวางเรือสูง

๓. การกำหนดโควตาการนำเข้าของประเทศผู้นำเข้า ในการส่งสัมประการะป้องกัน
ไปยังตลาดประชาคมเศรษฐกิจยุโรปผู้ผลิตในประเทศไทยเสียเปรียบผู้ผลิตในต่างประเทศ
ในคานอัตราภาษีนำเข้าไม่ได้รับการยกเว้น ซึ่งผิดกับประเทศในกลุ่มประเทศแอฟริกา
ซึ่งเป็นสมาชิกสมทบของประชาคมเศรษฐกิจยุโรปสามารถส่งสัมประการะป้องกันเข้าไปจำหน่าย
โดยไม่ต้องเสียอากรขาเข้า ส่วนไทยต้องเสียอากรขาเข้าร้อยละ ๒๒ ของมูลค่าที่ส่งออก
ยกเว้นการนำเข้าตามโควตาของประชาคมเศรษฐกิจยุโรป เสียอากรขาเข้าร้อยละ ๑๒ -
๑๕ ของมูลค่าส่งออก นอกจากนี้สหราชอาณาจักรยังได้ยกเว้นอากรขาเข้าสัมประการะป้องกัน
ที่ผลิตในประเทศเครือจักรภพ เช่น มาเลเซียอีกด้วย

๔. การกำหนดโควตาการนำเข้า ปัจจุบันประเทศญี่ปุ่นและประชาคมเศรษฐกิจ
ยุโรป ได้กำหนดโควตาการนำเข้าสัมประการะป้องกันจากต่างประเทศ โดยกำหนดเป็นโควตา
ทั่วไปเรียกว่า Global Quota การกำหนดโควตาของประชาคมเศรษฐกิจยุโรปเพื่อการ
ให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศกำลังพัฒนาให้สามารถขายสินค้าแข่งขันกับประเทศที่พัฒนาแล้วได้
เมื่อนำเข้าครบกำหนดโควตาที่ตั้งไว้ก็จะเรียกเก็บอากรขาเข้าตามอัตราปกติ ส่วนการ

กำหนดโควตาของผู้ป้อนนั้น เป็นการกำหนดเพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋องในประเทศ เมื่อนำเข้าครบตามโควตาแล้วก็จะนำเข้าอีกไม่ได้ในปีนั้นโดย Japan Pineapple Importers Association เป็นผู้กำหนดและแบ่งโควตาให้กับบริษัทในประเทศ และบริษัทเหล่านี้มักจะนำเข้าจากผู้ผลิตที่เคยติดต่อค้าขายมาก่อน เช่น ไต้หวัน มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ เป็นต้น หรือซื้อจากบริษัทที่มีชาวญี่ปุ่นมาร่วมทุนด้วย ทำให้ผู้ผลิตในประเทศไทยไม่สามารถจะส่งสับปะรดกระป๋องไปตลาดญี่ปุ่นโดยตรงได้ แต่ต้องซื้อโควตาจากบริษัทญี่ปุ่นซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมนำเข้าหรือซื้อโควตาผู้ผลิตในประเทศไต้หวันโดยเสียค่าโควตาร้อยละ ๒ ของมูลค่า

๕. การขาดข่าวสารการตลาดและการวิจัยตลาด ปัจจุบันผู้ผลิตสับปะรดกระป๋องในประเทศไม่สามารถติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวในตลาดต่างประเทศที่พึงพอใจ ไม่มีการวิจัยการผลิตและการตลาดต่างประเทศ เนื่องจากขาดความร่วมมือทั้งบริษัทผู้ผลิตและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจำหน่ายสับปะรดกระป๋อง
การแก้ปัญหาความการจำหน่ายควรใช้มาตรการต่อไปนี้

๑. การตั้งหน่วยงานรับผิดชอบด้านตลาด รัฐบาลควรจะสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบเกี่ยวกับการค้าสับปะรดกระป๋อง โดยตรงเช่นเดียวกับต่างประเทศ เช่น Taiwan Pineapple Packers United Export Corporation ของไต้หวัน หรือ Consolidated Pineapple Sales (Private) Ltd. ของมาเลเซีย เป็นต้น เพื่อจะได้เป็นผู้กำหนดเป้าหมายการผลิต ราคาส่งออก ควบคุมมาตรฐาน และการหาตลาดใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ตลอดจนการหาข่าวสารของตลาดสับปะรดกระป๋องในต่างประเทศและการวิจัยตลาด

๒. การช่วยเหลือของศูนย์บริการส่งออก ศูนย์พาณิชย์กรรม และสำนักงาน
ทูตพาณิชย์ในต่างประเทศ ศูนย์บริการส่งออก ศูนย์พาณิชย์กรรม และสำนักงานทูตพาณิชย์ในต่างประเทศ ควรมีบทบาทสำคัญในการช่วยหาตลาดต่างประเทศ ควบคู่การเจรจาขอให้

ผู้ผลิตไทยควรมีโอกาสไปร่วมงานแสดงสินค้านานาชาติ ช่วยเจรจาจัดปัญหาและอุปสรรคทางการค้าที่มีอยู่ เช่น ปัญหาการจำกัดโควตานำเข้าหรือการตั้งกำแพงภาษี ทิศทางข่าวสารของการเปลี่ยนแปลงค่านปริมาณความต้องการของตลาด การให้สิทธิพิเศษของประชาคมเศรษฐกิจยุโรปเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีหรือให้โควตาเพิ่ม ตลอดจนการศึกษาลู่ทางสำหรับตลาดสัมประการระป้องกันใหม่ ๆ ให้ทันต่อเหตุการณ์ และแจ้งให้ผู้ผลิตสัมประการระป้องกันทราบ

๓. การพัฒนาพาณิชย์นาวีและการขยายท่าเรือส่งออก รัฐบาลต้องมีแผนงานที่จะพัฒนาพาณิชย์นาวีของประเทศให้ทัดเทียมกับต่างประเทศ เพื่อให้การขนส่งสินค้าไม่ตองอาศัยเรือต่างประเทศ และควรจจะรับแรงจูงใจสร้างท่าเรือน้ำลึกเพื่อความความสะดวกแก่การส่งออก การพัฒนาพาณิชย์นาวีนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับประเทศ มีขีดความสามารถสัมประการระป้องกันที่จะได้รับประโยชน์แก่จะเป็นประโยชน์ต่อสินค้าออกอื่น ๆ ด้วย

๔. การรวมตัวกันของผู้ส่งออก ปัจจุบันสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยทำหน้าที่เป็นสภาผู้ส่งสินค้าออกทางเรือโดยมีผู้ส่งออกเป็นสมาชิก แต่การปฏิบัติงานของสภา ฯ นี้ไม่มีอำนาจการต่อรองการระวางเรือ เพราะขาดความร่วมมือจากสมาชิก รัฐบาลควรจจะสนับสนุนให้สภา ฯ นี้มีความมั่นคงยิ่งขึ้น และให้สมาชิกปฏิบัติตามมติสภา ฯ เพื่อสร้างอำนาจการต่อรองกับขมรมเดินเรือ นอกจากนั้นควรสนับสนุนให้สภาผู้ส่งสินค้าออกทางเรือของไทยเป็นสมาชิกของสหพันธ์สภาผู้ส่งสินค้าออกทางเรือของอาเซียนและร่วมมือกันในการเจรจาต่อรองอัตราการระวางเรือกับขมรมเดินเรืออีกทางหนึ่งด้วย หากสามารถรวมตัวกันได้จะทำให้การระวางเรือในกลุ่มประเทศอาเซียนไม่แตกต่างกันมากและจะไม่เสียเปรียบขมรมเดินเรืออีกต่อไป

ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเป็นปัญหาการผลิตและการจำหน่ายที่ผู้เขียนประสบและคิดว่าขอเสนอแนะที่กล่าวมาแล้วนั้น อาจจะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายรัฐบาลและเอกชน เพื่อจะใคร่วมมือกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ อุตสาหกรรมสัมประการระป้องกันของไทยจะได้แจ่มใสและมีเสถียรภาพมั่นคงยิ่งขึ้นในอนาคต